

عنوان مقاله:

ارزیابی همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و ارتباطات و کسب و کار در مدیریت فناوری اطلاعات شرکت ملی نفت ایران با استفاده از روش تحلیل عاملی

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی مدیریت استراتژیک (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهدی قاسمی - کارشناس ارشد مدیریت اجرایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی تهران

خدابخش داشگزاده - استادیار گروه مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

جلال حقیقت منفرد - استادیار گروه مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

همراستایی استراتژیک فناوری اطلاعات و کسب و کار از چالش های عصر اطلاعات است. بررسی سطح همراستایی استراتژیک این دو مقوله نقطه شروعی برای برنامه ریزی و سرمایه گذاری جهت رسیدن به سطوح بالاتر همراستایی می باشد. در این تحقیق از مدل لافتمن جهت ارزیابی همراستایی استراتژیک استفاده شده است ابتدا به منظور اولویت بندی عوامل مهم از منظر مدیران سازمان از آنها نظر سنجی شد و در ادامه با رویکرد وضعیت جاری سازمان 38 فاکتور همراستایی که در 6 دسته (شامل: ارتباطات، شایستگی، بلوغ حاکمیت، بلوغ مشارکت، بلوغ فناوری و بلوغ مهارتها) قرار دارند از جامعه آماری شامل 98 نفر از مدیران و کارشناسان بصورت تمام شماری مورد سنجش قرار گرفت. همچنین به منظور برازش مدل مورد استفاده از تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی استفاده گردیده ه نتایج حاکی از روایی و برازش مناسب مدل مورد استفاده می باشد. ارزیابی همراستایی استراتژیک نشان داد که سازمان بین سطح دوم و سوم همراستایی استراتژیک می باشد سازمان هایی که در این سطح قرار دارند در ابتدای فرآیند همراستایی بوده و جایگاه استراتژیک فناوری اطلاعات در آنها نهادینه نشده است در این سطح شناخت فرصت های بالقوه برای همراستایی آغاز می شود.

کلمات کلیدی:

فناوری اطلاعات، کسب و کار، استراتژی همراستایی استراتژیک، مدل لافتمن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/278887>

